

PDF hosted at the Radboud Repository of the Radboud University Nijmegen

The following full text is a publisher's version.

For additional information about this publication click this link.

<http://hdl.handle.net/2066/199615>

Please be advised that this information was generated on 2019-04-23 and may be subject to change.

de schade de situatie ook zelf kunnen bekijken. Beeld en geluid helpen om het technische verhaal te begrijpen en het vervolgens goed te kunnen verwoorden in een processtuk. Ook zou het goed zijn als de advocatuur wat meer aan de voorkant wordt betrokken, bijvoorbeeld door vaker advies te vragen ten aanzien van het opstellen van polisvoorwaarden. Daarmee kunnen wellicht dekkingsdiscussies achteraf worden voorkomen.”

Verbeterpunten

Volgens het vijftal zijn er een aantal zaken die verbeteringen behoeven. Rick zou graag zien dat binnen Delta Lloyd/Nationale-Nederlanden alle afdelingen die belangrijk zijn voor het proces bij elkaar worden gezet. “Dus schade, acceptatie, risico-inspecteurs en productspecialisten in één ruimte om de informatiedeling te verbeteren. Verder vind ik dat de schademan een prominenter rol zou moeten spelen, bijvoorbeeld door ook op locatie van de klant te komen.” Bob beaamt dit. “Schade is zeker een belangrijk onderdeel voor een verzekeraar om te kunnen blijven begrijpen wat je aan het verzekeren bent en wat je uiteindelijk overeenkomt als er iets gebeurt. Eens dat er meer balans tussen acceptatie en schade zou moeten komen.” Robin noemt vooral de administratieve en compliance-kant die een betere aanpak en structurering behoeven. Neem bijvoorbeeld het UBO-formulier. Zowel verzekeraars als makelaars gaan daar verschillend mee om. Het is nog te veel ad hoc, ondanks het bestaan van het VNAB Sanctiepl@tform.”

Toekomst

De gespreksgenoten verwachten dat de financiële gevolgschade (bijvoorbeeld bij cyberincidenten) steeds belangrijker wordt en dat de claimcultuur doorzet. Rogier maakt zich zorgen over het teruglopend aantal vakmensen in de bouw en dat jongeren steeds minder kiezen voor het beroep van bouwvakker. Ook gaat er volgens hem nog te vaak iets mis in de bouw.”

Volgens Rick is het belangrijk de koppen bij elkaar te steken. “Dat levert op alle vlakken winst op, zeker in deze tijd van verdergaand digitaliseren.” Wat betreft de ontwikkeling van risico's, vindt hij het werk alleen maar leuker worden door bijvoorbeeld nieuwe bouwmethodes.

Het laatste woord is aan Bob. “Onze klanten zijn in beweging en als markt moeten we de aansluiting niet zien te verliezen. Dit vraagt om ‘out of the box’ denken, los van de reeds bestaande verzekeringsproducten en servicemodellen.” Bij corporate organisaties ziet hij al een toename van de eigen retentie en captives die steeds vaker een rol gaan spelen. Verder wijst hij op het hoge percentage transactiekosten binnen die organisaties. “Het zou mooi zijn als wij die klanten als markt een oplossing kunnen bieden, bijvoorbeeld met behulp van moderne technieken zoals blockchain. Als branche moet je echt nadenken of het model waarop we onze branche nu hebben georganiseerd voldoende toekomstbestendig is, zeker gezien de toenemende globalisering.” <

Imke Hofmans:
“Ook zou het goed zijn als de advocatuur wat meer aan de voorkant wordt betrokken, bijvoorbeeld door vaker advies te vragen ten aanzien van het opstellen van polisvoorwaarden”

Bob van Alphen:
“Als branche moet je echt nadenken of het model waarop we onze branche nu hebben georganiseerd voldoende toekomstbestendig is, zeker gezien de toenemende globalisering”

Deelnemers gesprek:

Robin Adriaansen (30) is bijna vier jaar als sluitend werkzaam op de afdeling Construction & Engineering bij Aon Risk Solutions waarbij de nadruk ligt op CAR- en machinebreukverzekeringen aan opdrachtgeverszijde.

Hij studeerde Bedrijfseconomie aan de Universiteit van Tilburg waar hij zijn master Marketing Management behaalde. Na zijn studie startte Robin begin 2012 op de afdeling ‘Business Support & Marketing Communications’ binnen Aon en maakte hij in 2015 de overstap naar ‘broking’.

Bob van Alphen (31) heeft gedurende en na zijn master Aansprakelijkheid & Verzekering aan de Erasmus Universiteit Rotterdam diverse stages doorlopen binnen de verzekeringsbranche, advocatuur en makelaardij. Sinds oktober 2014 is hij aan de slag bij Allianz Global Corporate & Specialty als Underwriter Engineering. Hij houdt zich bezig met het volledige spectrum van technische verzekeringen, zowel nationaal als internationaal. Naast underwriting houdt Bob zich op mondiaal niveau bezig met automatiserings-, proces(optimalisatie)- en innovatievraagstukken en heeft hij diverse tools (mede) ontwikkeld en geïmplementeerd waaronder een global management reporting system.

Imke Hofmans (26) is ruim drie jaar werkzaam als advocaat op de afdeling Aansprakelijkheid, schade & verzekering bij Dirkzwager advocaten & notarissen in Arnhem, waar zij werkzaam is op zowel het gebied van bedrijfs- en productaansprakelijkheid als beroeps- en werkgeversaansprakelijkheid. Zij studeerde Nederlands recht aan de Radboud Universiteit in Nijmegen en heeft daarnaast tweemaal in het buitenland gestudeerd, waarbij ze haar LL.M. Deutsches Recht in Duitsland heeft gehaald.

Rick Jongkind (27) volgde de hbo-opleiding Bouwtechnische Bedrijfskunde aan de Hogeschool van Amsterdam. Vanaf november 2014 tot september 2018 was hij werkzaam als schadebehandelaar op de afdeling Technische Verzekeringen bij Delta Lloyd/Nationale-Nederlanden. Per 1 september 2018 werkt hij als schade-expert voor AVB-, Werkmaterieel-, BAV- en CAR-verzekeringen bij expertisebureau Vanderwal & Joosten.

Rogier van der Linden (25) is sinds een jaar werkzaam bij Marsh als broker op de Construction & Engineering afdeling. Tijdens zijn opleiding Bouwkunde aan de Hogeschool Rotterdam heeft hij diverse stages doorlopen waaronder bij bouwbedrijf Heijmans Utiliteit en expertisebureau Vanderwal & Joosten.

Engineering: Over onterechte irritatie en de wisselwerking tussen wetenschap, praktijk en rechtspraak

Het schrijven van een column voor de VNAB Visie is heerlijk. Vooral de eerste zinnen van mijn bijdrage zijn bepalend, want die vormen voor mij – zo leerde ik – een aanloopje. Maar vooral laten zij (mij) zien waar mijn gedachten naar afdwalen op het moment dat ik aan het betreffende thema denk. “Engineering”, deze ronde, en als ik eerlijk ben: ik voelde voornamelijk irritatie opkomen.

Dat is nadrukkelijk niet omdat de technische verzekering niet interessant zou zijn. Ik mag ze zó graag lezen, de uitspraken waarbij de rechter vaststelt dat schade is ontstaan door werkzaamheden die tijdens de onderhoudstermijn zijn verricht, maar die daarbij tegelijkertijd oordeelt dat dat nog niet meebrengt dat die schade ook onder de CAR-dekking valt. Bewezen moet daarvoor worden, zo oordeelt de rechter, dat de werkzaamheden dan ook uit hoofde van onderhoudsverplichtingen zijn verricht.¹ Prachtig hoe de verzekeraar voor de uitleg van het begrip “onderhoudswerk” verwijst naar Van Dale’s Woordenboek der Nederlandse Taal; alsof we geen ter beurze geldende gebruiken en opvattingen kennen. Prachtig ook hoe diezelfde verzekeraar – echt: dezelfde verzekeraar – in een andere procedure tot aan de Hoge Raad bepleit dat tussen een garantietermijn en een onderhoudstermijn geen verschil bestaat.² Juist als je de materie van een zekere afstand bekijkt, is zij heerlijk om te zien. Vandaar: *engineering* is interessant.

De irritatie zit er vooral in dat ik in een andere modus ben. Ik bewerk (in co-operatie) het nieuwe Asserdeel over verzekeringen. Ik wil dus even niet in de column-stand. Toch doe ik het, want die Visie moet er komen. Maar ook schrijf ik omdat ik gezegd wil hebben hoe wezenlijk het is dat juist op een terrein als de technische verzekering, wetenschap en praktijk met elkaar in gesprek blijven. Of misschien moet ik het nog wat breder trekken: wetenschap en praktijk, met de rechtspraak daar tussenin. Hoe mooi is het als in een arrest van de Hoge Raad³ de in de wetenschap gegeven definitie van het begrip materiële beschadiging 1-op-1 overgenomen wordt.⁴ Prachtig hoe de rechtbank met dat handvat de toch zo lastige materie op een zinvolle wijze weet op te lossen, waar zij overweegt: “Uit de door de rechtbank gevolgde definitie van materiële beschadiging volgt ook dat de ontevredenheid van de opdrachtgever (van de bouw van een zonnepanelenpark in Spanje) niet per definitie relevant is. Het is goed denkbaar dat een opdrachtgever ontevreden is, en ook dat het geleverde niet beantwoordt aan de overeenkomst, zonder dat men kan zeggen dat de zaak materieel beschadigd is in de zin zoals hierboven bedoeld. Met andere woorden: non-conformiteit is niet voldoende voor dekking onder de CAR-verzekering.”⁵ Zo moet de wisselwerking tussen rechtspraak en literatuur zijn.

Wetenschap en praktijk zijn vaak ook met elkaar in gesprek tijdens de Lunch & Learns van de VNAB. Inspirerend, de sessie waarbij praktijkmens *pur sang* Ron Molenaar (HDI) en een jonge wetenschapper als Jessica Roos (UvA, VanNierkerkCieremans) met elkaar ingaan op de volplicht in coassurantie. De Rechtbank Rotterdam had aangenomen dat zonder de opname van een *to follow clause* in de zin van een schriftelijk beding (waarbij de volgende verzekeraars zich verbinden de leidende verzekeraar te volgen), de opname van de woorden “leidend” en “volgend” op zichzelf te onbepaald zijn om een volgordeverplichting in het leven te roepen.⁶ Duidelijk wat mij betreft. Het doet de, deze wetenschapper goed als zo’n Lunch & Learn-sessie vervolgens leidt tot een artikel over de juridische karakterisering van de *to follow clause*.⁷ Een artikel dat ik dan vervolgens weer met graagte overnam in dat handboek dat ik op dit moment bewerk.

En precies daarom is de irritatie over de column zo fout. Want juist de (opgelegde) reflectie op een deelgebied als *engineering* doet de wetenschapper realiseren hoe zeer het juridische met de dagelijkse praktijk verweven is. Ook op dit terrein. De wetenschapper is de stuurman (m/v) aan wal; zij kijkt naar hoe anderen schipperen, reflecteert daar kritisch op, heeft een oordeel over wat de rechter vervolgens doet en geeft dat via columns en handboeken weer terug aan de praktijk. *The circle of science*. Ik kijk uit naar de rest van de Visie. Want als geen ander realiseer ik me hoezeer alles start bij degenen die daarin aan het woord komen.

(1) ECLI:NL:RBROT:2018:631. | 2 ECLI:NL:HR:2017:1156. | 3 ECLI:NL:HR:2005:AR6163. | 4 J.H. Wansink, *De Algemene Aansprakelijkheidsverzekering*, Kluwer 2006, p. 38. |

5 ECLI:NL:RBMNE:2018:1968. | 6 ECLI:NL:RBROT:2016:5431. | 7 J.J. Roos, *AV&S 2017*, nr. 19.